

26. Midlertidig Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 123 om Værnepligt af 8. Juni 1912 og midlertidig Lov Nr. 39 om Indkaldelse af værnepligtige til Søværnet af 25. Februar 1914. (Indenrigsministeren). [A. Sp. 3643—C. Sp. 203, 217].

Fremsat i *Folketinget* $17/1$ (F. Sp. 2375). 1. Beh. $25/1$ (F. Sp. 2853). 2. Beh. $28/1$ (F. Sp. 2930). 3. Beh. $1/2$ (F. Sp. 2965). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $4/2$ (L. Sp. 545). 2. Beh. $4/2$ (L. Sp. 556). 3. Beh. $4/2$ (L. Sp. 558). Loven stadfæstet 9. Februar 1916. (Lov-Tid. Nr. 19).

Loven — der kun skal gælde indtil Sikringsstyrkén hjemsendes — gaar i Hovedsagen ud paa følgende:

1. Den de værnepligtige ved § 14, 1ste Stykke, i Værnepligtsloven tillagte *Ret* til ved derom at fremsætte Begæring for Sessionen at erholde Udsættelse med at udskrives bortfalder, dog at Indenrigsministeren bemyndiges til, hvis Forholdene maatte tale derfor, at *tilstaa* værnepligtige Udsættelse med at udskrives indtil Sessionen for det Aar, i hvilket den paagældende opnaar 25 Aars Lægdsrullealder.

2. Udskrevne værnepligtige kan indkaldes umiddelbart efter, at de er behandlede paa Session.

3. I § 3 i Lov 25. Februar 1914 hedder det: »Den værnepligtige, der opfylder Betingelserne for paa Sessionen at kunne erholde Vedtegning »Befaren«, men ikke inden sit 26de Lægdsrulleaar har fremstillet sig for en Session, vil ved sin Tilstedeværelse her i Landet paa en Tid, hvor Session ikke afholdes, have under Straf af Bøder fra 10 Kr. til 100 Kr. at underkaste sig Bedømmelse ved Søværnet.« Og videre hedder det: »Bedømmes de værnepligtige tjenstdygtige, indhentes Justitsministerens« — nu Indenrigsministerens — »Bestemmelse om deres Indkaldelse. De 26-aarige befarne indkaldes, saa snart Omstændighederne tillader det«. Denne Aldersgrænse, 26 Aar, ændres begge Steder til 20 Aar, hvorhos Bestemmelserne gøres anvendelige ogsaa paa søvante værnepligtige, for saa vidt de er eksaminerede Maskinister eller har erholdt Certifikat som Radiotelegrafister.

Lovforslaget vedtoges — enstemmig i begge Ting — uforandret, som det var forelagt.